

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **D. M.**
zastoupeného Mgr. Petrem Pulcerem, advokátem
sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12.1.2018, o starobním důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 12.1.2018, č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 23.8.2017, č.j. X, jímž zamítla žádost žalobce o zpětné doplacení starobního důchodu k datu 12.3.2010 pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že na žádost žalobce mu přiznala starobní důchod podle ust. § 29 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a článku II. zákona č. 213/2016 Sb. od 1.10.2016. S odkazem na článek II. části první zákona č. 213/2016 Sb. žalovaná dovodila, že nárok na starobní důchod vzniká pojištěnci nejdříve dnem 1.10.2016, a to v i případě, kdy pojištěnec všechny podmínky nároku včetně dosažení důchodového věku sníženého o 7 let splnil již přede dnem 1.10.2016. Z tohoto důvodu nemohla vyhovět žádosti žalobce o zpětné doplacení důchodu k datu 12.3.2010, stejně tak jako jím podaným námitkám.
2. Ke shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, v níž poukázal na to, že rozhodnutím žalované ze dne 28.11.2016 mu byl přiznán od 1.10.2016 starobní důchod ve výši 15 714 Kč měsíčně. Dne 19.6.2017 požádal o doplatek starobního důchodu za dobu od 12.3.2010 do 30.9.2016. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť podle něj se žalovaná řádně nevypořádala s otázkou „vzniku nároku na starobní důchod“ a „přiznání nároku na starobní důchod“. Poukázal na to, že z článku II. zákona č. 213/2016 nelze dovodit, že by pojištěnci měl nárok na starobní důchod vzniknout až dnem 1.10.2016, pokud podmínky na tento důchod splnil přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Protože žalobci vznikl nárok na starobní důchod podle ust. § 28 ve spojení s ust. § 37b a § 37c zákona o důchodovém pojištění ke dni 12.3.2016, je rozhodnutí žalované o přiznání tohoto důchodu až od 1.10.2016 nesprávné, a žalobce se proto domáhá jeho zrušení.
3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.1.2018, č.j. X a z připojeného dávkového spisu žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z obsahu dávkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že podal dne 28.7.2016 žádost o starobní důchod s tím, aby mu tento důchod byl přiznán od 1.10.2016. Dle potvrzení vystaveného OKD, a.s. dne 26.7.2016, odpracoval žalobce v době od 1.7.1997 do 31.12.2008 - 2954 směn a v době od 1.1.2009 do 30.6.2016 - 1 980 směn v zaměstnání hornictví se stálým pracovištěm v podzemních hlubinných dolech. Dne 28.11.2016 vydala žalovaná rozhodnutí, kterým žalobci přiznala podle ust. § 29 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a článku II. zákona č. 213/2016 od 1.10.2016 starobní důchod ve výši 15 714 Kč měsíčně. Podáním ze dne 19.6.2017 (doručeným žalované dne 27.6.2017) požádal žalobce žalovanou o poskytnutí doplatku starobního důchodu za dobu od 12.3.2010 do 30.9.2016. Žádost odůvodnil tím, že mu starobní důchod byl přiznán ke dni 1.10.2016, avšak nárok na tento důchod mu vznikl ode dne 12.3.2010, neboť je nutno „rozlišovat okamžik přiznání nároku a samotný vznik nároku“, kdy ke dni 12.3.2010 již měl odpracováno minimálně 3300 směn v podzemí hlubinného dolu. Rozhodnutím ze dne 23.8.2017 žalovaná tuto žádost žalobce zamítla pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb.

s odkazem na zákon č. 213/2016 Sb., dle kterého vzniká pojištěnci nárok na starobní důchod nejdříve dnem 1.10.2016 i v případě, kdy veškeré podmínky nároku včetně dosažení důchodového věku sníženého o 7 let splnil již přede dnem 1.10.2016. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých, jak shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

6. V souladu s ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. se tedy krajský soud v této věci zabýval zásadním a jediným žalobním bodem, kterým byla sporná otázka, zda žalobci vznikl nárok na starobní důchod dnem dosažení důchodového věku, tj. 12.3.2010 nebo až dnem 1.10.2016, kdy nabyl účinnosti zákon č. 213/2016 Sb., jímž byl novelizován mimo jiné zákon č. 155/1995 Sb., kde byl nově začleněn díl čtvrtý hlavy první tohoto zákona nazvaný „zvláštní ustanovení o starobním důchodu některých pracujících v hornictví“ (ust. § 37b a § 37c tohoto zákona). Tato zákonná ustanovení se vztahují na pojištěnce, kteří před prvním říjnem 2016 začali vykonávat zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech a v zaměstnání v hlubinném hornictví odpracovali celkem alespoň 3 300 směn, popř. jde-li o zaměstnání v hlubinném hornictví v uranových dolech 2 200 směn, nebo 3 081 směn, pokud zaměstnání v hlubinném hornictví skončilo z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice, popř. jde-li o zaměstnání v hlubinném hornictví v uranových dolech, 1 981 směn, pokud toto zaměstnání skončilo z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice. Důchodový věk těchto pojištěnců se pak stanoví tak, že od důchodového věku stanoveného podle § 32 zákona o důchodovém pojištění se odečte 7 let; při stanovení důchodového věku tohoto pojištěnce se u žen postupuje stejně jako u mužů stejného data narození. Dle přechodných ustanovení článku II. zákona č. 213/2016 byly-li podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 37c odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, splněny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, stanoví se důchodový věk podle § 37c odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode nabytí účinnosti tohoto zákona, a výše procentní výměry starobního důchodu se stanoví podle § 37c odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
7. V projednávané věci nebylo sporu o tom, že žalobce splnil podmínky pro snížení důchodového věku ve smyslu ust. § 37b odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a že tedy tohoto věku dosáhl ke dni 12.3.2010. Starobní důchod mu však žalovaná mohla přiznat teprve až od 1.10.2016 se zřetelem k výše citovaným přechodným ustanovením článku II. zákona č. 213/2016, v němž je jasně zakotveno, že pokud byly podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 37c odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, splněny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, stanoví se důchodový věk podle § 37c odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žalobci tedy bylo možno přiznat starobní důchod ode dne nabytí účinnosti zákona č. 213/2016 Sb., tj. ode dne 1.10.2016. Dřívější přiznání starobního důchodu před tímto datem citovaná přechodná ustanovení článku II. zákona č. 213/2016 Sb. neumožňují.
8. Ze shora uvedených důvodů krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje

9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaná na jejich náhradu nemá ze zákona právo (ust. § 60 odst. 2 a ust. § 118b zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 12. června 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce